

Životopis – Zdeněk Sviták (narozen 1940 v Praze)

Pan Zdeněk Sviták se narodil 22. července 1940 do rodiny Svitáků v Praze. Otec se jmenoval též Zdeněk a pocházel z Kopřivnice. Matka se jmenovala Milada. Pocházela z Děčína. Na dětství, které prožil celé v Praze na Pankráci, vzpomíná s radostí, ačkoliv jeho část prožil za války.

Časně ráno 6. května 1945 při Pražském povstání zaslechli lidé v domě střelbu ve vedlejších ulicích. V Praze se do bojů na straně povstalců zapojili tzv. vlasovci pod vedením generála Vlasova. Dva nebo tři z nich dokonce přišli i ke Svitákům do sklepního krytu a požadovali, aby jim ženy z uniforem odpáraly německé distinkce - vlasovci dosud bojovali po boku Němců. Maminky, co tam byly, jim pak přišívaly civilní knoflíky. Ani tento manévř je nezachránil a stejně na náměstí u pankrácké věznice bylo poté zastřeleno Českými revolučními gardami 45 vlasovců.

V roce 1945 měl pan Sviták s rodinou také velice bohaté a krásné Vánoce. Dostal pod stromeček elektrický vlak a spoustu dalších krásných dárků. Většina těch dárků bohužel, jak on sám říkal, pocházela z majetku odsunutých Němců, do jejichž vily se nastěhovali jeho prarodiče. Původní majitele totiž dobře znali z doby první republiky.

Když šel v roce 1946 do první třídy, bylo stále ještě zavedeno rozdělení škol na chlapecké a dívčí. Pan Zdeněk navštěvoval 5. obecnou školu chlapeckou. Poté v září roku 1948 komunistická vláda zavedla systém jednotné školy pro chlapce i děvčata, a tak se jeho škola přejmenovala na 7. školu národní. Na konci 8. třídy se dělaly přijímací zkoušky na střední školy. Jeho oblíbené předměty byly jazyky a také dějepis. Český jazyk a ruštinu po

maturitě v roce 1957 studoval na Filozofické fakultě Karlovy univerzity v Praze. Po skončení studia v roce 1962 dostal tzv. umístěnku na Střední všeobecně vzdělávací školu do Blovic, ze které Školská reforma v roce 1968 učinila čtyřleté gymnázium. A tak se z pana Svitáka stal po 22 letech z rodilého Pražana Blovičák.

Dalším velkým předělem v jeho životě byl rok 1968, který si pamatuje jako období nadějí, jako rok, kdy se "změnil svět". V srpnu roku 1968 byl s manželkou na dovolené v Arménii v tehdejším Sovětském svazu. Ovšem stále se nic nedělo. Svitákovi dojeli 20. srpna domů a ještě se večer dívali na televizi. Jakmile se ráno probudili, přiběhla jim před dům sousedka se zprávou, že zemi obsadili Němci. Ale Svitákovi se z vysílání rozhlasu dozvěděli, že Československo obsadila vojska Varšavské smlouvy. Prvního sovětského vojáka viděl pan Sviták až dlouho po této události.

Pan Sviták, jakožto velký znalec ruského jazyka, pomáhal sepsovat protestní petici na ruské velvyslanectví a také se pod ni podepsal. Ani později nikdy nesouhlasil se vstupem vojsk do republiky. V té době si vůbec neuvědomil, že by ho to mohlo stát jeho post učitele na gymnáziu v Blovicích. Po zákazu výkonu povolání musel školu v roce 1971 opustit na dlouhých téměř 19 let a vrátil se až v roce 1989, kdy mu rovnou nabídli i účast v konkurzu na ředitele školy. A jelikož byl jediný vhodný uchazeč, místo také hned získal.

Po devatenácti letech zaměstnání v plzeňském Západočeském truhlářském družstvu, kde pracoval jako závozník, řidič a zásobovač, se tedy v roce 1990 stal ředitelem Gymnázia Blovice. Rád vzpomíná na své spolupracovníky, kteří mu byli po dvanáct let jeho ředitelování oporou, i na úspěchy, díky kterým škola vzkvétala. Patřily k nim např. porevoluční stabilizace učitelského sboru, zavedení osmiletého gymnázia v roce 1990 a a hlavně vybudování nové školní budovy v roce 1995.

V roce 2002 odešel pan Sviták do důchodu, ale ještě 7 let na škole učil.

Dnes se věnuje především svým koníčkům a tráví volný čas s rodinou.

